

Kirchschläger: Andělíčkářka.

V kabinetě obecné školy v K. sešel se v přestávce pan řídící učitel S. s panem kaplanem K. Vážný byl jejich rozhovor. Ba, málo dětí se rodí v K., hubené jsou štoly ve farním kostele a půjde-li to tak dále, bude musit pan řídící zakrátko zrušiti paralelku. Co tu bývalo porodu v chudých rodinách baráčníků a dělníků! A v poslední době? Něco se dalo!

Svěřil se pan řídící se svými starostmi strážmistru Z. Ten hledal lék proti bolesti pana řídícího, ne však v lékárně neb u doktorů, nýbrž přímo u pramene, mezi lidem v K., který mu věřil a měl jej rád. Obrátili se s kamarádem na starého známého dělníka R., který za balíček tabáku a sklínku žitné všelicos pověděl. Strážmistr Z. jej tentokrát překvapil z brusou novou dýmku, dlouhou, s malovanou hlavíčkou. Tabáček k tomu a obličej lišáka R. jen zářil radostí. Proč ne. Čtvrtička žitné hrála v útrobach a starý rozvazoval. „Járku, pánové, tedy dětí se rodí málo? Já jich vychoval 5 (všechny se právě nepovedly), a proč by je neměl vychovati také jiný? Chacha!“ Jeho smích zněl drsně a oči se leskly zlobou.

„Pamatujete, pánové, jak jste mne podezřívali z krádeže slepic u mé spanilé sousedky? A pamatujete, že mne ona nazvala zlodějem? Víte, jak jste slepice pak našli zadávené tchořem ve slámě stodoly? To mne bolelo! A přece zloděj není ani tak špatný jako andělíčkářka! Ano, tam se obraťte! Však bydlí v sousedství, znám zařízení jejího bytu. Tovární dělnice a přepych jako u velkých pánů. Záclony, koberce, plyšový nábytek. Z peněz v továrně vydělaných že si věci nakoupila? Tomu sami nevěříte! Jinak a lehčeji se dají peníze vydělávati. Však jsem často již slyšel sténání z tohoto pokojíku proti našim oknům. A třeba že jsou vždy záclony pečlivě zataženy, viděl jsem všelicos, vcházely tam často ženské za tmy; po hodině, po dvou

odtud vycházely. Byly to jen ženy; jejich krok býval vrávoravý. V M. také jedna její známá zemřela, jen se ptejte, pánové; já více nevím a kdybych věděl, nepovím. Leda to, že svobodná H. byla letos na jaře také u K. Mé dceři se tím svěřila ve vězení v Č. L. jí pomohla. Ostatně, ode mne jste neslyšeli nic.“

Četníci poslouchali. Tedy paní K. Ta přívětivá úslušná žena? Její manžel byl šoférem, vydělával hezké peníze, ona je v továrně a také vydělává. Bída zde tedy není.

Tovární dělnice bez zvláštních znalostí a odborného vzdělání, ne tedy porodní asistentka, jak jsme se původně domnívali.

Za stodolou v K. jsme se radili. Vyhledáme svobodnou H. Od lesa na to. Maličký trik musí pomoci. Bylo to o jakýsi svátek a dělnici H. jsme zastihli doma v G. V nízkém domku, v jehož koutech si podávaly bída s nozí ruce, v tmavé předsíni se zaleskly 2 bodáky, jichž majitelé rázně zaklepli na dveře. Leknutí, úžas, jak už to bývá, vejde-li četník do domu, kde není očekáván. Cože si přejeme? Maličkost, slečno, jen paní K. z K. nám udala, že jí dluhujete ještě 150 Kč...“

Nové leknutí; H. zbledla, ale již trhavě praví: „To není pravda, zaplatila jsem jí plných 250 Kč najednou.“ — „Kdy?“ — „No hned, jak to bylo hotové.“ A vyprávěla, chudák, jak přišla v noci ke K., a jak a co se zde dalo; nevěděla, že byl ohrožen její mladý život, nevěděla, že se sama dopustila zločinu. Pak se jí otevřely oči. Však prý paní K. říkala, že o zákroku nesmí nikdo zvědět. „Ale četníkům přece musím říci pravdu.“

A pak obvyklé otázky: kdo vás ke K. doporučil, kdo tam byl, kdo tam ještě chtěl jít? H. pověděla o 4 ženách, ty znaly zase jiné případy a tak se jich na lavici obžalovaných sešlo

dvacetdevět. Mohla by tedy I. třída obecné školy v K. býti dobře obsazena.

A paní K.? Plakala, proklínala a nabízela byt k prohlídce. Nepotřebuje přece takových špinavých výdělků. Vydělává ona i muž. Je zachovalá, má dobrou pověst, nikdy ještě neměla se soudy co dělat!

Ale četníci našli v kredenci pověstný „k a t h e t e r“, maličký přístroj k výrobě andělíčků. Zjištěné případy, na halěř souhlasící zaplacené „honoráře“, doznání 28 žen (jedna byla již mrtva), krátká mdloba podezřelé a pak — doznání.

Konečně soud. Rozsudek dosti mírný. Osm měsíců žaláře a 28 rozsudků dílem osvobozujících, jiné od 3 do 6 týdnů, většinou podmíněně.

Konec? Nikoli. V nebi se raduje mnoho andělíčků, mezi nimi také 29 „našich“. Ti čekají na jiné, stejného původu. A ti přijdou.

Ženy, bojící se o svoji čest, moderní ženy, jimž by porod znetvořil štíhlou linii těla a chudé ženy, které krmí již nyní živé své děti tvrdou skývou chleba, tak malou, že nebude již stačiti pro dítě dosud nenarozené — ty zase najdou kohosi, který za mrzký peníz je zbaví starosti o děti a bezesných nocí, který si bude lehkomyšlně hráti se zákonem, jejich zdravím i životem.